

governen, ens manen, guien i ens donen suport,
beneeix als qui els obeeixen.

6. Contralt. En l'avenir no t'oblidis d'otorgar-nos
beneficis amb la teva mà; d'aquesta manera, la
nostra Ciutat i la nostra terra del teu honor
sadollats, et lloaran amb ofrenes i accions d'
agraïment, i tot el poble dirà:

Cor : Amen!

8. CHORAL. Donem lloança, honor i glòria a Déu
Pare, Fill i Esperit Sant! Que ha volgut
multiplicar en nosaltres el que ens prometé amb
la seva bondat, per això, hi confiem del tot, ens
hi donem totalment, amb nostres cors en ell
posats, perquè el nostre cor, coratge i seny,
s'aferrin reconfortats; per això, ara mateix li
cantem: Amen, ho podrem aconseguir, si creiem
des del fons del cor.

Traducció, d'Antoni Sabat i Aguilera.

Joan Maragall

Cant Espiritual

Si el món ja és tan formós, Senyor, si es mira
amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre,
què més ens podeu dar en una altra vida?

Però estic tan gelós dels ulls, i el rostre,
i el cos que m'he donat, Senyor, i el cor
que s'hi mou sempre... i temo tant la mort!

¿Amb quins altres sentits me'l fareu veure
aquest cel blau damunt de les muntanyes,
i el mar immens, i el sol que pertot brilla?
Deu-me en aquests sentits l'eterna pau
i no voldré més cel que aquest cel blau.

Aquell que a cap moment li digué «—Atura't»
sinó al mateix que li dugué la mort,
jo no l'entenc, Senyor; jo, que voldria
aturar a tants moments de cada dia
per fé'ls eterns a dintre del meu cor!...
O és que aquest «fer etern» és ja la mort?
Mes llavors, la vida, què seria?
¿Fóra només l'ombra del temps que passa,
i la il·lusió del lluny i de l'a prop,
i el compte de lo molt, i el poc, i el massa,
enganyador, perquè ja tot ho és tot?

Tant se val! Aquest món, sia com sia,
tan divers, tan extens, tan temporal;
aquesta terra, amb tot lo que s'hi cria,
és ma pàtria, Senyor: i ¿no podria
esser també una pàtria celestial?
Home só i és humana ma mesura
per tot quant puga creure i esperar:
si ma fe i ma esperança aquí s'atura,
me'n fareu una culpa més enllà?
Més enllà veig el cel i les estrelles,
i encara allí voldria esser-hi homi:
si heu fet les coses a mos ulls tan belles,
si heu fet mos ulls i mos sentits per elles,
per què aclucà'ls cercant un altre com?
Sí per mi com aquest no n'hi haurà cap!
Ja ho sé que sou, Senyor; pro on sou, qui ho sap?
Tot lo que veig se vos assembla en mi...
Deixeu-me creure, doncs, que sou aquí.
I quan vinga aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença!

Stabat Mater

És la Mare dolorosa
prop la creu, tóta plorosa
d'on el Fill penja clavat ;
la seva ànima endolada,
gemegant i contristada
punyent glavi ha traspasat

2. Oh quant trista i afligida
era aquella beneïda
Mare del Fill únic seu;
que gemia i es planyia,
tot guaitant-se'l, Mare pia,
al suplici, essent ell Déu.
3. ¿Quin és l'home, que si veia
el patir que del Crist feia
Mare aital, ell no plorés?
¿Que tristor no hagués pregona,
si del Crist Mare tan bona
compadir son Fill veiés?
4. Per les culpes del seu poble,
a turment sotmès innoble
i a flagell Jesús veié:
el dolç fruit, que tant amava,
desolat morir guaitava,
l'esperit quan ell reté.
5. Eal, Mare, d'amor vena,
feu que senti jo la pena
del contrit, i plori amb vós:
feu que el fred cor meu s'inflami
de l'ardò amb què el Crist Déu àmi,
per tal d'ésser-li agradós.
6. Santa Mare, les ferides
feu, del Crucifix, sentides
i gravades al meu cor;
i del vulnerat Fill vostre,
que amor tal, sofrint, em mostra,
compartiu amb mi el dolor.
7. Compassiu, feu que amb vós plori
i el Crucificat honori,
mentre el viure em durarà;
prop la creu, amb vós, estar-me
i al plany vostre associar-me
amb mon plany desitjo ja.
8. Verge, entre les verges clara,
amargor no us vegi, encara:
feu que, amb vós, em dolgui jo;
que la mort del Crist jo portí,
i acompanyi i aconhorti
sos assots i passió.
9. Dels verdancs del Crist marqueu-me,
embriac de la creu feu-me
i la sang del vostre Nat;
en el dia del judici,
feu-me'l, Verge, vós, propici,
que no sigui al flam llançat.
10. En finir, oh Crist, ma vida,
per la Mare feu-me crida
a la palma triomfal;
quan el cos en terra morí,
feu que l'ànima us adori
en el goig sempiternal. Amén.

CANTATA BWV 29 "Wir danken dir"

J.S. BACH

Composada per celebrar la elecció del
Consell Municipal el 1731.

1. SIMFONIA

2. COR: Et donem gràcies Déu nostre, et donem
gràcies i proclamem els teus miracles.
3. aria Tenor. Al·leluia, força i potestat, sigui el
nom del Déu suprem ! Sió encara és la seva ciutat,
ací hi té el seu habitatge , on, a més, pel nostre
l·linatge, el Consell patriarcal ha otorgat.
4. Recitatiu Baix. Lloat sia Déu, quina sort
tenim! Déu encara és la nostra esperança. El seu
consol, la seva llum i emperança. Protegeixen els
casals i la ciutat , ses ales guarden fermes les
muralles. Ell ens deixa benediccions arreu, la
fidelitat , que la pau besa, cal que per sempre
amb la justícia vagi de bracet. On trobareu un
poble com el nostre, en que Déu sigui tan
generós i tan proper!

5. Aria soprano . Recorda,ns amb el teu amor.
Acull-nos amb la teva compassió! Beneeix als que